

Sygn. akt II Ka 702/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk (spr.)
Sędziowie:	SO Dariusz Półtorak SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Anna Sieczkiewicz

przy udziale prokuratora Łukasza Bańkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2023 r.

sprawy **skazanego K. K.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 28 czerwca 2023 r. sygn. akt II K 613/22

wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

zwalnia skazanego od wydatków za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 702/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok łączny Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 28 czerwca 2023r. w sprawie II K 613/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p><u>Obrońca skazanego</u> zaskarżył wyrok na korzyść skazanego w części orzeczenia o karze, zarzucając mu:</p> <p>błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na lakonicznym przytoczeniu opinii o skazanym - pominięciu wielu pozytywnych aspektów w postawie skazanego i w procesie resocjalizacji oraz okoliczności dotyczących dobrych relacji z obecną konkubiną i ojcem, a nadto deklaracji co do podjęcia zatrudnienia;</p> <p>rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności w skutek nadmiernej jej wysokości i niezastosowaniu przy łączeniu kar zasady absorpcji, co stoi w sprzeczności z dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w art.53 kk.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		

Wbrew stanowisku obrońcy skazanego Sąd Odwoławczy podzielił w całej rozciągłości stanowisko Sądu I instancji co do kwestii wymiaru kary łącznej orzeczonej wobec skazanego K. K. zaskarżonym wyrokiem łącznym. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż z rażąco niewspółmiernością kary, o jakiej stanowi art. 438 pkt 4 kpk, mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, w rozważanym przypadku kary łącznej, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna dysproporcja pomiędzy sumą kar zasadniczych, wymierzonych w poszczególnych wyrokach podlegających łączeniu, a dolegliwością jaką należałoby skazanemu wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania sądowych reguł kształtowania kary łącznej. Zmiana wysokości orzeczonej kary może w postępowaniu odwoławczym nastąpić jedynie wówczas, gdy kara jawi się jako „rażąco niesprawiedliwa”. Owa niewspółmierność poprzedzona została w ustawie określeniem „rażąca”, co wyraźnie zaostreza kryterium zmiany wyroku w orzeczeniu reformatoryjnym z powodu czwartej względnej przyczyny odwoławczej. Określenie „rażąca” należy bowiem odczytywać dosłownie i jednoznacznie jako cechę kary, która istotnie bije w oczy, oślepia (wyrok SA w Krakowie z 02.06.2016r., II AKa 70/16, LEX nr 2079199). Odnosząc powyższe do niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż kara łączna orzeczona w zaskarżonym wyroku tego kryterium nie spełnia. W przedmiotowej sprawie połączeniu podlegały

bezwzględne kary pozbawienia wolności orzeczone w stosunku do skazanego w sprawach Sądu Rejonowego w Lubartowie o sygn. akt II K 5/19 - w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego w Łukowie o sygn. akt II K 189/21 - w wymiarze 9 miesięcy oraz Sądu Rejonowego we Włodawie o sygn. akt II K 483/20 - w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (kara łączna). Sąd Rejonowy w Łukowie wyroki połączył stosując przepisy obowiązujące przed datą wejścia w życie ustawy z dnia 19.06.2020r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...) 19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...) 19 (Dz. U. z 2020r. poz. 1086), dlatego zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 miały do nich zastosowanie przepisy w brzmieniu dotychczasowym, co nie jest kwestionowane przez skarżącego i wymierzył K. K. karę łączną w wymiarze 3 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

W błędzie pozostaje apelujący twierdząc, iż Sąd Rejonowy określając wymiar kary łącznej wymierzonej w niniejszej sprawie w niewystarczający sposób uwzględnił opinię skazanego z jednostki penitencjarnej tj. Zakładu Karnego we W., w której to skazany odbywa karę izolacyjną kolejny raz. Jest zatem dostosowany do warunków więziennych. Podkreślenia w tym miejscu wymaga zaś, iż poprawne zachowanie skazanego przestrzegającego zasad regulaminu i porządku wewnętrznego, realizującego w ten sposób wymogi obowiązujące go w trakcie odbywania kary, nie musi stanowić

wyrazu przewartościowania jego postawy, co znalazło swój wyraz w opinii. Skazany od początku swojego pobytu w jednostce penitencjarnej był 6 razy nagradzany regulaminowo, co nie stanowi jednak tak wielkiego osiągnięcia w sytuacji, gdy nie po raz pierwszy odbywa karę pozbawienia wolności. Zachowanie zostało ocenione jako poprawne, stabilne i właściwe, a nie bardzo dobre, czy też wzorowe. Zachowanie skazanego przebywającego w warunkach izolacji penitencjarnej podlega ocenie według wielu kryteriów, a takie poprawne zachowanie należy przyjąć raczej za pożądaną normę niż za niezwykle osiągnięcie. Twierdzenie zatem ferowane przez obrońcę, iż na tej podstawie przyjąć można pozytywne zmiany w postawie skazanego, uznać należy w kontekście powyższego za zbyt daleko idące, a jako takie nie mogły mieć tak znaczącego wpływu na wymiar orzeczonej wobec skazanego kary łącznej. Nie ulega także wątpliwości, iż przy ustalaniu wysokości kary łącznej sąd musi mieć na uwadze, zarówno warunki i właściwości osobiste skazanego, jak i rodzaj oraz ilość popełnionych przez niego przestępstw. Jest bowiem oczywistym, że to właśnie na podstawie tych uwarunkowań możliwe jest udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy konkretnie orzeczona kara łączna spełni te cele, o których mowa w przepisie art. 85 kk. Wskazać jednak także należy, iż kara łączna powinna być postrzegana jako swoiste podsumowanie działalności przestępczej sprawcy. Stanowi ona wyraz potępienia w stosunku do postępowania sprawcy, jak również podkreśla nieopłacalność przestępczej działalności. Z drugiej strony, orzeczona kara łączna

powinna być niezbędna dla osiągnięcia celów indywidualnego oddziaływania. W procesie orzekania kary łącznej sąd powinien opierać się na dyrektywach określonych w art. 85a kk, jednakże wspartych na dyrektywach pomocniczych, tak aby możliwa stała się odpowiedź na pytanie czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości, czy też przeciwnie w imię racjonalizacji karania, wskazują na konieczność pochłonięcia części kar. Stosowanie zatem kumulacji albo absorpcji, jako że są to rozwiązania skrajne, wymaga istnienia szczególnych przesłanek przemawiających za jednym albo drugim rozstrzygnięciem (wyrok SA w Szczecinie z 30.06.2016r., II AKa 93/16, LEX nr 2231373). Po stronie skazanego w niniejszej sprawie nie ujawniono żadnych szczególnych okoliczności przemawiających za wyraźnym przechyleniem szali w zakresie kształtowania kary łącznej w niniejszej sprawie co do którejś z w/w dwóch zasad, opierając się na tym polu na zasadzie asperacji. W opozycji do siebie w tym zakresie stanęły okoliczności niekorzystne dla skazanego w postaci wielości jego skazań, uprzedniego odbywania kar izolacyjnych za popełnianie przestępstw naruszających różne dobra prawne. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej nade wszystko winien mieć wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. W odniesieniu do realiów niniejszej sprawy, stwierdzić także należy, iż Sąd Rejonowy przy wymiarze kary łącznej orzeczonej w stosunku do skazanego w dostatecznym stopniu uwzględnił okoliczności przemawiające na jego

korzyść i niekorzyść. Nie ulega wątpliwości, iż kara łączna jest swego rodzaju podsumowaniem działalności przestępczej danej osoby w okresie objętym prawomocnymi skazaniami, nie jest to jednak sposób na premiowanie sprawcy większej ilości przestępstw i w ten sposób instytucja kary łącznej nie powinna być postrzegana przez samych skazanych i społeczeństwo. W kontekście powyższego stwierdzenia wymaga, iż na ogół nie ma powodu, by orzekać kary łączne w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar. Popołnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstępstwa od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności w stosunku do innych, penalizowanych przez Kodeks Karny, a prawomocnie osądzonych zachowań skazanego.

Nie znajdując podstaw do uwzględnienia apelacji, Sąd Okręgowy w Siedlcach zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Wniosek

Obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

<p>Bezasadność zarzutów warunkowała bezasadność wniosków.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2</p>	<p>Zaakcentowany w uzupełnieniu apelacji zarzut niewłaściwego zaliczenia okresu odbytych kar może się nawet okazać słuszny, ale wymaga szczegółowych ustaleń, które przekraczają ramy postępowania odwoławczego. Szereg informacji co do wprowadzenia kar do wykonania i kar odbytych pozostaje ze sobą sprzecznych, a dołączone świadectwo zwolnienia ich nie usuwa. Kwestia ta może być rozstrzygnięta postanowieniem w postępowaniu wykonawczym i nie wymaga wyroku.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Powyższa kwestia pozostaje w decyzji Sądu Rejonowego w Łukowie.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>J/w.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	

OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części utrzymano w mocy.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność zarzutów powodowała bezzasadność wniosku.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia	

1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	-----	# art. 437 § 2 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	-----	# art. 437 § 2 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----

Koszty Procesu	
----------------	--

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od wydatków za II instancję stwierdzając, że ponosi je Skarb Państwa.

PODPIS